

TEST 4, NIVEL C2

COMPREHENSIUNE DE LECTURĂ. COMPETENȚĂ GRAMATICALĂ

25 de puncte

I. ÎNTELEGEREA UNUI TEXT SCRIS

15 puncte

A. Găsiți locul corect al următoarelor pasaje scoase din text; atenție, un pasaj este în plus.

- a. ajungând frecvent să se încheie în afara saloon-urilor
- b. se stabilește un preț mai mic
- c. pun pe masă un document în 1494
- d. avea să devină prototip în SUA
- e. cu multă carne friptă în aer liber
- f. se transmiteau astfel informații despre evenimente
- g. susțin că termenul ar desemna – tot în spaniolă – ramura verde
- h. ca bun mijloc de control asupra circulației
- i. fiecare om are o biografie unică și irepetabilă
- j. când Franța a vândut acest teritoriu Statelor Unite
- k. dar și surprinzător de atent la detaliu

Câteva povești nemuritoare cu biografii legendare

Totul pe lumea asta are o poveste; orice obiect, orice acțiune, orice fenomen „spune” ceva, tot la fel cum 1. Răspândit în toată lumea, faimosul whisky încă nu-și cunoaște părinții adeverăți. Cert este că arta distilării se cunoștea în Egiptul antic. Dar gâlceava britanică pornește de la Sf. Patrick – patronul Irlandei, născut în Scoția, pare-se – care ar fi importat metoda de preparare a licorii aducătoare de vertij, potrivit unei legende. Scoțienii 2. , care reglementa distilarea malțului. Replica irlandeză vine cu citate din același secol, unde se evoca o băutură distilată din cereale și aromatizată cu ierburi sălbaticice.

Cartea poștală – „agent” de contraspionaj. Austrieii au inventat cartea poștală în 1869, 3. informațiilor militare. Un an mai târziu, Franța prelua ideea. Locuitorii Strasbourgului ocupat comunicau afară prin cărți poștale furnizate de Crucea Roșie și timbrate de ocupanții prusaci. În 1873, 4. decât pentru scrisoarea închisă și încă mai redus pentru mesajele de cel mult cinci cuvinte. Șapte milioane de exemplare se scoteau săptămânal în Franța, iar în „epoca de aur” (1900-1920), pe lângă miile de editori, până și farmaciștii ori vânzătorii de tutun produceau cărți poștale. Nu era vorba despre o simplă imagine plăcută vederii, ci 5. Presa ilustrată a îngenunchiat însă această dominație, iar în prezent piața a căzut cu 75% față de cea din urmă cu un deceniu. Trăim în epoca e-mailului, nu?

Bar B.Q. cu arome antice. Principiul a ceea ce se cheamă azi barbecue s-ar fi născut în ziua când omul a fost ispitit definitiv de savoarea cărnii perpelite la flacără. Cine știe cu câte mii de ani în urmă! Totuși, cuvântul cu pricina a apărut târziu, prin 1913 și vine din engleză, care l-ar fi preluat din spaniolul barbacoa. Termen încă mai îndepărtat, tocmai din Haiti, unde se referea la o carne ușurel tare. Alți specialiști (în lingvistică și în arta culinară, presupunem) 6. pe care era friptă carnea. Pasărea, vita sau peștele, împodobite cu „barba cu coadă”, oferă o explicație mai fantezistă. Dar, cum nu era de ajuns, americanii trag și ei spuza pe friptura lor, zicând că un fermier pe nume Bernard Quayle ar fi organizat petreceri fastuoase, 7., obicei foarte răspândit ulterior sub un nume care prelua inițialele „inventatorului” său: Bar B.Q. În 1952, la oțelăria Weber din Chicago s-a fabricat primul grătar barbecue.

Americanii erau nemți din Franța. Pokerul: un mit american, care provine din Europa. Cuvântul derivă din poque, numele francez pentru Pochspiel sau Pochen, joc de cărduri practicat în Germania secolului al XV-lea. Pochen înseamnă „a lovi”, „a ciocăni” și, prin extensie, „a paria”. O versiune a jocului se practica în Louisiana, în 1803, 8. De aici, faimoasele cazinouri flotante l-au dus în Mississippi, pokerul 9., cu focuri de revolver. Pe la 1900, în Dallas apărea o variantă numită Texas Hold’em, care 10. Primul turneu internațional a avut loc într-un cazino din Las Vegas, în 1970, iar în 1998 a apărut primul site pentru poker on line, o democratizare mondială uluitoare. Dovada a venit în 2003, când un necunoscut s-a înscris în joc cu 39 dolari și a devenit campionul lumii, câștigând 2,5 milioane. Și, atenție, nu e o glumă: numele său este Chris Moneymaker (în traducere, „făcător de bani”). Nimic nu e întâmplător, nu-i aşa?

Adrian-Nicolae Popescu (24 decembrie 2008, *Magazin*)

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

B. Citiți textul și decideți dacă enunțurile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F):

Tranca-fleanca

A fi disc jockey înainte de 1989 însemna de cele mai multe ori a fi un intermediar către lumea liberă, către muzica „decadentă” a „putredului” Occident. Cei care selectau și transmiteau la radio sau în discoteci muzică rock, disco sau pop nu puteau să nu fie ei însăși contaminați de spiritul liber al acestor genuri, să nu poarte plete sau tricouri cu inscripții deloc conforme cu ideologia vremii. Mai mult sau mai puțin conștient, ei încercau să se poarte asemenei celor a căror muzică o promovau. Deschideau astfel publicului (și în special tinerilor) din spatele Cortinei de Fier o fereastră către stilul dezinhibat și nonconformist al artiștilor apuseni.

Muzica străină nu era interzisă, dar radioul și televiziunea de stat rareori includeau asemenea piese și numai după o foarte atentă selecție. Cățiva DJ fugiseră din

țară și transmiteau pe unde scurte, de la Radio „Europa liberă“, piesele la zi din topurile englezesti și americane. Au existat și cazuri de tineri arestați înainte de 1989 pentru vina de a fi corespondat cu autorii acestor emisiuni de la München, semn că regimul știa bine din ce parte poate veni pericolul.

E adevărat, însă, că disc jockeys precum cei anterior pomeniți știau să strecoare printre două piese și informații esențiale, pe înțelesul tuturor, care submina propaganda regimului comunist și aduceau o rază de lumină în mintile ascultătorilor. În spatele profesiei pure de DJ era vorba și de o vocație educativă.

A venit și libertatea pentru care mulți tineri (dintre aceia care iubeau muzica venită din Occident) s-au sacrificat. Încă din primele zile de după căderea regimului comunist, televiziunea publică a început să difuzeze video-clipuri „cu muzică pe placul tinerilor noștri aceștia minunați“, aşa cum țin minte că spunea un prezentator.

Circulația liberă a informației și apoi Internetul au scăzut importanța profesiei de DJ, dar practicanții acestei activități s-au înmulțit precum radiourile private. Prin mașină în special ai mereu ocazia să auzi câte o voce între două melodii. La fel ca precursorii lor faimoși, cei mai mulți posesori ai acestor voci nu se limitează la a vorbi despre muzică. Creează antren, cum s-ar spune. Și totodată au devenit un izvor nesecat de plăcitudini și stupide îndemnuri sau dulcegării. Unii par de-a dreptul mistici, iar între un Enrique Iglesias și un Rod Stewart, cineva comenta experimentul științific de la Geneva spunând că, după părerea sa, acesta îl va mânia pe Dumnezeu. Alții sunt ecologiști sau pacifisti până la anularea gîndirii: „haideți să oprim cu toții mașinile în acest moment, acolo unde suntem, și să ne continuăm drumul până la serviciu pe jos“. Când ajung la politică, citează declarații ale politicienilor, auzite cu o ureche, și spun ce cred ei că e bine sau rău (împart după mintea lor toate veștile în bune și rele), fortându-se în același timp să nici nu supere pe careva. Trăncăniitori fără pereche și fără vreo școală de specialitate, spontani ca jetul apei la robinet și fără pic de spumă, înșirând vorbele pe atâa ca mașina de cusut, prea mulți dintre ei par născuți abia ieri.

(Andrei Manolescu, *Tranca-fleanca*, „Dilema Veche”, Anul VI, nr.281 - 05 iulie 2009)

11. Înainte de 1989, un DJ compunea muzică în stilul artiștilor din Occident.

12. Unii tineri au fost arestați pentru că au primit mesaje de la autorii unor piese de succes.

13. Foarte puține persoane înțelegeau aluziile făcute de disc-jockey-i perioadei comuniste.

14. În prezent, disc-jockey-i vorbesc, pe lângă muzică, despre multe alte subiecte.

15. DJ-ii din prezent sunt calificați, dar neexperimentați.

II. GRAMATICĂ ȘI VOCABULAR

10 puncte

A. Completați spațiile libere din textul de mai jos cu forma potrivită a următoarelor cuvinte; cuvintele nu sunt date în ordinea corectă:

care

celălalt

acesta

o

mult

însumi

acel

altul

toți

care

unul

„Copiii sunt legați de părinți prin fire nevăzute, formând un sistem în interiorul 1. au loc influențe reciproce. Probabil nu 2. le-ar veni să credă că și mașinile create de om formează un sistem de genul părinte-copil. Din studierea interacțiunii dintre om și mașină s-a constatat că, în afara defecțiunilor fizice ale 3. din urmă, o mare influență în performanțele lor o are psihicul uman. De exemplu, în cazul 4. computere care prezintă defecțiuni în timpul utilizării, excludând softurile de slabă calitate sau pregătirea insuficientă a utilizatorilor, o mare importanță o are starea mentală și mai ales cea emoțională a utilizatorilor. Intuim, deci, cu 5. , că ar trebui să "iubim" aceste creații electronice și, în general, orice mașină cu 6. lucrăm, creând astfel un sistem fără tensiuni. Această afirmație le-ar putea părea 7. o aberație, dar 8. le-ar da cu siguranță de gândit. Totuși, nu le putem cere 9. să dea crezare 10. astfel de afirmații, cîtătă într-un ziar, atâtă timp cât noi 11. nu vom începe să observăm pe propria piele și pe propriul calculator că toate aceste afirmații au cel puțin un sămbure de adevăr ...

B. Formați cuvinte noi pornind de la cele date în caseta din dreapta pentru a completa spațiile libere din textul de mai jos:

Pot afirma că încă din 12. am fost « hipnotizat » de 13. naturii; și acum, după atâția zeci de ani, îmi aduc aminte cu 14. de excursia pe care am făcut-o cu colegii în ultimul an de liceu. Era o zi 15. de toamnă, destul de 16. pentru acea perioadă a anului. Am trecut cu autocarul prin frumoasele ținuturi 17. ale României, pe diferite drumuri înguste, mai mult sau mai puțin 18. mașinilor, prin pădurile acum deja 19. Într-adevăr, un peisaj mirific de toamnă!

Pentru că foarte adesea afișam un aer 20. în fața naturii, am ajuns să fiu numit scriitorul clasei ... dar îmi plăcea și mie o asemenea titulatură!

12. copil
13. frumos
14. a-i plăcea
15. soare
16. cald

17. munte
18. acces
19. frunză
20. a contempla

C. Utilizați informațiile despre actrița Maria Dinulescu pentru a completa spațiile libere din textul de mai jos. Scrieți între unu și patru cuvinte.

„Am fost invitată la casting și mi-au dat un scenariu care m-a surprins prin profesionalismul cu care era realizat. La probă nu m-am folosit de nimic din ceea ce-mi garantează succesul de obicei, ci numai duritate, răceală și multă suferință. Lucrurile pe care le fac erau tehnice, dar îmi cream câte o poveste pentru fiecare gest, pentru că regizorii să înțeleagă de unde se nășteau reacțiile mele. La final, am fost foarte fericită că am fost aleasă. Am știut din start că notorietatea va aduce acest proiect și că responsabilitatea va fi pe umerii celei alese. ...

Acum am câteva proiecte nesemnate, dar interesante, în câteva zile e posibil să îmi ofer șansa de a face parte dintr-un proiect de teatru important, dar până atunci mă pregătesc să merg la München cu *Pescuit Sportiv* și apoi să îmi mut reședința pentru o lună la Praga”.

(după Marius Chivu, „Dilema Veche”, Anul VI, nr. 281 - 05 iulie 2009)

Actrița afirmă că 21. scenariul profesionist care 22. la casting, 23. de nimic din ceea ce 24. putut garanta succesul. 25. Ea îi oferea gest către o poveste, facându-i 26. să îi înțeleagă reacțiile. La final, ea a fost foarte fericită de 27. acestora, cu toate că era conștientă 28. care urma 29. pe umerii ei. În prezent, se pregătește intens 30. la München cu filmul *Pescuit Sportiv*.

D. Completați textul de mai jos cu un cuvânt:

Nu știu 31. m-a marcat esențial vreo carte. Mi s-a întâmplat să mă culc la 6 dimineață pentru că nu puteam lăsa 32. mâna un volum sau să citesc tot mai puțin în 33. seară, ca să amân sfârșitul ori să rămân multă vreme cu ochii pe pereți 34. ultima pagină. Fiecare vîrstă a avut cartea ei, care mi s-a părut, atunci, copleșitoare și imposibil 35. egalat vreodată de o alta. Există, totuși, o carte de 36. cărei impact 37. mea îmi amintesc și acum, la 15 ani, cred, de când am citit-o, care m-a răvășit total și m-a obsedat mai multă vreme decât oricare alta: *Jurnalul fericirii* de Nicolae Steinhardt. Nu e o carte de ficțiune, e drept. Și nu a fost 38. prima carte despre închisorile comuniste pe care am citit-o.

Citesc atât ca să mă informez, cât și ca să înțeleg. Într-o lume din ce în ce mai dinamică și mai complicată, e greu să fii la curent 39. toate noutățile, dar cred că și mai greu e să înțelegi ce se ascunde în 40. diverselor evenimente.

(3 întrebări despre lectură în „Dilema Veche”, Anul V, nr. 242 - 28 septembrie 2008)

ELABORAREA UNUI TEXT**25 de puncte**

A. În calitate de funcționar al Primăriei, întocmiți un raport pentru următoarea ședință publică a Primăriei orașului Sibiu privind introducerea mai multor taxiuri particulare. Prezentați atât punctele de vedere ale celor care sunt de acord cu această decizie, cât și pe cele ale celor care se opun. Propuneți câteva soluții, dar vorbiți și despre dificultățile pe care punerea în practică a acestora le-ar putea întâmpina. **(150 de cuvinte)**

B. Scrieți o scurtă cronică pentru un film care v-a displăcut profund.

(200 de cuvinte)**ÎNTELEGERE ȘI EXPRIMARE ORALĂ. DISCUȚII PE MARGINEA UNUI TEXT AUDIAT****50 de puncte****I. ÎNTELEGERE DUPĂ AUZ****20 de puncte**

A. Ascultați înregistrarea și alegeți răspunsul potrivit:

1. Autorul crede că, în România de tranziție,
 - a. cei care se amuză sunt considerați nebuni.
 - b. patetismul și suspinul nu ar trebui să lipsească din bagajul niciunui român.
 - c. râsul și ironia reprezintă stiluri de viață sănătoasă și echilibrată.
2. În cazul unei „boli naționale”, autorul alege pentru tratament
 - a. sarcasmul, mai degrabă decât exercițiul fizic.
 - b. exercițiul fizic, mai degrabă decât sarcasmul.
 - c. un medic, mai degrabă decât un scriitor.
3. Ori de câte ori scrie, Radu Paraschivescu
 - a. experimentează o stare de disperare și suferință.
 - b. apelează la stilul ironic, pe care îl consideră stilul său specific.
 - c. îi imită pe autorii britanici pe care i-a tradus în română.
4. Vorbind despre literatura de acum zece ani, Radu Paraschivescu afirmă că autorii acelei perioade
 - a. scriau despre consumul de droguri și despre organizațiile implicate.
 - b. publicau interviuri în exces.
 - c. treceau de la ilogică la nerăbdare, apoi la „nebunie”.
5. Autorul crede că, în prezent, sistemul educativ din România ... față de cel de acum douăzeci de ani.
 - a. este foarte puțin diferit
 - b. este puțin diferit
 - c. este foarte diferit

6. Autorul pretinde că personajele din romanul „Balul fantomelor”
a. nu reprezintă deloc realitatea.

b. au fost inspirate din învățământul românesc actual.

c. descriu fidel învățământul românesc actual.

7. Autorul consideră că un scriitor

a. poate găsi numeroase subiecte în viața contemporană românească.

b. poate găsi subiecte interesante în oricare altă țară.

c. nu poate găsi subiecte în realitate, trebuie să le inventeze.

B. Ascultați înregistrările și potriviți numele cu enunțurile corespunzătoare.

Irinel Popescu – A

Adriana Săftoiu – B

Vera Sandor – C

Lucia T. – D

8. Această persoană a abandonat, în favoarea lecturii, activitățile în aer liber.

9. Această persoană și-a schimbat impresia despre volumele de versuri.

10. Această persoană abandonează cărțile care o plăcătesc.

11. Pentru această persoană, cititul are cauze diverse și contradictorii.

12. Această persoană a început să citească pentru a ajuta pe cineva.

13. Această persoană a continuat să citească pentru a-și îmbogăți cunoștințele.

14. Această persoană are dificultăți în a alege cartea care i-a influențat existența. și

15. Această persoană și-a găsit, în unele personaje literare, modele de viață.

16. Această persoană menționează subtitlul cărții preferate.

17. Această persoană face referire la mâncare, locul de muncă și bani.

18. Această persoană menționează romanul *Cei trei mușchetari*. și

19. Această persoană admite faptul că, mult timp, nu a putut citi deloc literatură.

20. Pe această persoană a plăcăt-o o carte considerată valoroasă.

II. DISCUȚII PE MARGINEA UNUI TEXT AUDIAT**30 de puncte**

Ascultați înregistrarea și exprimați-vă punctul de vedere în legătură cu opinia prezentată.